HỒN CA TRÊN BIỂN ĐÔNG

I

Hồn ai đó ?
Chập chờn trên khói sóng
Dòng máu tươi theo nước chẳng hòa tan.

Hồn ai đó ?
Vạn tinh cầu chao bóng
Đảo ghềnh xa còn vọng tiếng kêu than.
Hãy về đây – trên sóng nước dâng tràn
Chung tiếng khóc nghẹn đau cùng Dân Tộc.

Hồn ai đó ?
Đã lìa xa Tổ Quốc
Vẫn còn ôm sông núi xuống mồ hoang.
Tiếng oan khiên từ đáy vực còn vang
Hay chìm đắm giữa khơi ngàn sóng dữ ?
Mảnh thuyền tan, bập bềnh trôi viễn xứ
Biết về đâu ? Hồn phiêu bạt nơi đâu ?
Thân cá Hồi tan tác đã chìm sâu
Không tìm thấy lối quay về chốn cũ !
Giữa trùng khơi vang tiếng cười dã thú
Hải tặc giằng co thân xác – kinh hoàng.
Tiếng Mẹ kêu, dòng máu chảy đầy khoang
Tay vời níu đàn con run khiếp sợ.
Biển lạnh chiều hoang, trần gian nín thở,
Vòng tai ương kiếp nạn đến vô cùng.

Hồn ai đó ?
Bờ Tự Do bốn hướng, cõi mông lung
Tìm đâu thấy - giữa muôn trùng đen thẳm ?
Tiếng kêu "Trời!" trước phút giây chìm đắm
Biến tan vào giông bão, thét trùng dương.
Vực mồ sâu thịt rã máu còn vương
San hô trắng hay là xương ai trắng ?
Dòng tóc đen bám ghềnh xa hoang vắng
Thành rong rêu sẫm tím một màu tang.

Hồn ai đó ?
Chiếc thuyền Không Gian
Trôi về Vô Tận.
Bánh xe Thời Gian chuyển ngàn uất hận
Chập chờn mấy cõi U Minh.
Lịch Sử nghìn thu trang giấy rợn mình
Ghi chép lại phút kinh hoàng Vượt Biển !

II

Hồn ai đó ?
Đảo hoang sơ, ai về đây khấn nguyện
Mộ bia tàn, ai thắp nén hương dâng ?
Nơi Ba-Đình vui chuốc rượu Vô Thần
Cười nghiêng ngả mừng reo hò chiến thắng !
Đồng ruộng phơi bày xương trắng
Oan khiên máu lệ thành sông.
Bao thây vùi trong sóng nước biển Đông
Còn sót lại mấy hoang tàn di tích ?

Hồn ai đó ?
Đảo xa xôi mộ phần cô tịch
Giấc ngủ chẳng bình an.
Họ còn theo, cố phá đập tan (- CSVN)*
Để tô hồng chế độ :
"Chủ nghĩa huy hoàng, không ai chối bỏ
Không có người vượt thoát để tồn sinh !!!"
Nhưng bia đời như nắng rọi bình minh
Luôn soi rõ từng vết sâu tội ác
Của loài dã tâm với ngôn từ khoác lác
Đang tôn thờ chủ thuyết lai căn.

Hồn ai đó ?
Từ bao cõi vĩnh hằng
Xin về đây chứng kiến.
Tấm lòng chúng tôi, trọn đời Tâm Nguyện
Chí bền gan, xin vẹn Nghĩa Tình.
Dù ngăn cách Tử Sinh
Giữa hai bờ Nhật Nguyệt.
Dù có ai phá tan mộ huyệt
Đến nghìn sau hồn mãi còn đây.

Nhìn trùng khơi sóng nước dâng đầy
Gửi mơ về cố quốc.
Hồn vẫn sống trong lòng Dân Tộc
Vì hai chữ Tự Do.

Chiều GALANG bão tố sóng to
Hay tĩnh lặng trăng rơi thềm đá.
Sáng PINANG nắng xuyên rừng lá
Hay đêm vờn tiếng hát nhân ngư.
Hồn mãi còn đây, dù bia mộ hoang vu
Không tên tuổi – sá gì tên với tuổi !
Dù xác thân đã hòa chung cát bụi
Biển Đông còn - HỒN MÃI SỐNG THIÊN THU !

Võ Đại Tôn *(Hoàng Phong Linh)*
Galang – Pinang (Indonesia)
10.10.09 – 17.10.09

(Lưu niệm chuyến đi viếng thăm mộ bia Thuyền Nhân tại các đảo Galang và Pinang (Nam Dương) cùng phái đoàn Văn Khố Thuyền Nhân và các Bạn từ các quốc gia trên thế giới. CSVN đang yêu cầu Chính quyền Nam Dương đóng cửa các khu di tích Thuyền Nhân trên các đảo. Ngày nào còn CSVN, ngay cả những người đã chết trên các đảo hoang vu, lìa xa Tổ Quốc, cũng không được yên nghỉ ngàn thu...)

Viết tại đảo Pinang ngày 14.10.09